

2. Vyžaduje si pravidlo konkludentnej dohody o príslušnosti uvedené v článku 26 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 vo všetkých jeho aspektoch autonómny výklad spoločný pre všetky členské štáty? Znamená to, že z tohto dôvodu nemôže byť toto pravidlo predmetom obmedzení stanovených vnútornými predpismi členských štátov o súdnej príslušnosti, ako napríklad neplatnosť konkludentnej dohody o príslušnosti v konaniach, o ktorých treba vzhľadom na ich nízku hodnotu rozhodnúť v skrátanom konaní podľa španielskeho Ley de Enjuiciamiento Civil?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 7. októbra 2018 – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)/Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

(Vec C-648/18)

(2019/C 25/23)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Žalovaná: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 35 ZFEÚ takému výkladu článku 23 odsek 1 a článku 28 písm. c) zákona č. 123/2002 o elektrickej energii a zemnom plyne, podľa ktorého sú výrobcovia elektrickej energie v Rumunsku povinní obchodovať so všetkou vyrobenou elektrickou energiou iba na rumunskom súťažnom centralizovanom trhu, pričom existuje iba nepriama možnosť vyvážať elektrickú energiu prostredníctvom obchodníkov?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Giudice di pace di Bologna (Taliansko) 22. októbra 2018 – UX/Governo della Repubblica italiana

(Vec C-658/18)

(2019/C 25/24)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Giudice di pace di Bologna

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UX

Žalovaná: Governo della Repubblica italiana

Prejudiciálne otázky

1. Vzáhuje sa pojem riadny súd členského štátu, ktorý má právomoc podať návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, aj na zmierovacieho sudcu v postavení vnútroštátneho súdu predkladajúceho predmetný návrh v prejednávanej veci, hoci vnútroštátne právo zmierovaciemu sudcovi z dôvodu nestáleho charakteru jeho práce nepriznáva pracovné podmienky rovnocenné pracovným podmienkam profesionálnych sudcov, napriek tomu, že vykonávajú rovnaké súdne právomoci a sú súčasťou vnútroštátneho súdneho systému, v rozpore so zárukami nezávislosti a nestrannosti riadnych súdov členských štátov, ktoré Súdny dvor špecifikoval v rozsudkoch (EU:C:2006:587, body 47 až 53), Associação Sindical dos Juizes Portugueses (EU:C:2018:117, bod 32 a body 41 až 45), Minister for Justice and Equality (EU:C:2018:586, body 50 až 54)?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku, zahŕňa pojem „práca na dobu určitú“ podľa spoločných ustanovení článku 1 ods. 3 a článku 7 smernice 2003/88⁽¹⁾, doložky 2 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorá sa prebrala smernicou 1999/70/ES, a článku 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie službu zmierovacej sudkyne, ktorá je žalobkyňou vo veci samej, v súlade s výkladom, ktorý Súdny dvor poskytol v rozsudkoch *O' Brien* (EU:C:2012:110) a *King* (EU:C:2017:914), a, v prípade kladnej odpovede, možno na účely uplatnenia rovnakých pracovných podmienok podľa doložky 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, prebratej smernicou 1999/70/ES⁽²⁾, považovať riadneho alebo profesionálneho sudcu za porovnateľného stáleho pracovníka vo vzťahu k pracovníkovi na určitý čas, ktorým je „zmierovací sudca“?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú a druhú prejudiciálnu otázku, bráni článok 47 Charty základných práv Európskej únie v spojení s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora EÚ v oblasti zodpovednosti Talianskej republiky za zjavné porušenie právnych predpisov Únie súdom poslednej inštancie, vyplývajúcu z rozsudkov *Köbler* (EU:C:2003:513), *Traghetti del Mediterraneo* (EU:C:2006:391) a *Komisija proti Talianskej republike* (EU:C:2011:775), ustanoveniam článku 2 ods. 3 a 3a zákona č. 117 z 13. apríla 1988 „sulla responsabilità civile dei magistrati“ (o občianskoprávnej zodpovednosti sudcov a prokurátorov), ktorými sa zavádza pojem zodpovednosti sudcu za úmyselné pochybenie alebo hrubú nebanlivosť „v prípade zjavného porušenia zákona a tiež práva Európskej únie“ a ktoré stavajú vnútroštátny súd, tak, ako v prejednávanej veci, pred voľbu – pričom nech sa rozhodne akokoľvek, výsledok povedie k občianskoprávnej a disciplinárnej zodpovednosti voči štátu v konaniach, v ktorých hrá významnú úlohu samotná verejná správa, zvlášť ak je príslušným súdom v danej veci zmierovací sudca s pracovným pomerom na dobu určitú bez účinnej právnej, hospodárskej a sociálnej ochrany -, či postupovať v rozpore s vnútroštátnym právom, neuplatniť príslušné ustanovenia a uplatniť právo Európskej únie v súlade s výkladom Súdneho dvora, alebo naopak porušiť právo Európskej únie a uplatniť vnútroštátne predpisy, ktoré bránia priznaniu uvedenej ochrany, pričom sú v rozpore s článkom 1 ods. 3 a článkom 7 smernice 2003/88, doložkami 2 a 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorá sa prebrala smernicou 1999/70, a článkom 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie?
4. Predstavuje postup Komisie, ktorá odmieta začať konanie o porušení povinnosti alebo obrátiť sa na Súdny dvor [*omissis*] so žalobou o nesplnení povinnosti z dôvodu konania členského štátu v rozpore s právom Únie, kvalifikované nezákonné konanie, ktoré môže byť podľa článku 2, článku 4 ods. 2 a 3, článku 6 ods. 1, článku 9, článku 10 ods. 1 a článku 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, dôvodom pre podanie žaloby vo veci vyvodenia nezmluvnej zodpovednosti Európskej únie v súlade s článkom 340 druhým odsekom ZFEÚ, a to v prípade, keď nastali, tak ako v prejednávanej veci, tieto situácie:
 - oznámením DG EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016), doručeným talianskym orgánom verejnej moci 10. júna 2016, dospela Komisia k negatívnemu stanovisku vo veci prípadu EU Pilot 7779/15/EMPL, čím avizovala začatie konania o porušení povinnosti, s tým, že konštatovala nezlučiteľnosť práva Európskej únie a vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa služby honorárnych sudcov, a to pokiaľ ide o nezákonné opakované uzatváranie zmlúv na dobu určitú, nerovné zaobchádzanie týkajúce sa odmeňovania v porovnaní s riadnymi alebo profesionálnymi sudcami, dovolenky a materskej dovolenky, pričom predmetné konanie o porušení povinnosti sa do dnešného dňa nezačalo;
 - samotná Komisia v oznámení z 21. decembra 2016 C(2016) 8600 final uviedla, že na základe voľnej úvahy sa môže rozhodnúť, či a kedy začne konanie o porušení povinnosti alebo predloží vec Súdnemu dvoru, ktorý vo svojej judikatúre uznáva skutočnosť, že občania Únie nebudú úspešní v súdnych konaniach iniciovaných proti Komisii týkajúcich sa odmietnutia Komisie pristúpiť ku konaniu vo veci porušenia povinnosti?

5. Nezávisle od odpovedí na štyri predchádzajúce prejudiciálne otázky, možno články 268, 274 a 340 druhý odsek ZFEÚ vykladať s ohľadom na ustanovenia článku 2, článku 4 ods. 2 a 3, článku 6 ods. 1, článku 9, článku 10 ods. 1 a článku 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, v tom zmysle, že žalobu vo veci vyvodenia nezmluvnej zodpovednosti Únie nemožno vyňať z právomoci vnútroštátnych súdov v prípade, aký je predmetom prejednávanej veci, t. j. v situácii, keď je neuplatnenie práva Únie zaručujúceho zásadu nezávislosti súdov v rámci vnútroštátneho práva jednou zo sporných právnych otázok, a to v dôsledku kvalifikovaného porušenia úloh a povinností vyplývajúcich z funkcie strážkyne zmlúv zo strany Komisie, ako aj voľnej úvahy Komisie rozhodnúť, či a kedy začne konanie o porušení povinnosti alebo predloží vec Súdnemu dvoru, ktorý vo svojej judikatúre uznáva skutočnosť, že občania Únie nebudú úspešní v súdnych konaniach iniciovaných proti Komisii týkajúcich sa odmietnutia Komisie pristúpiť ku konaniu vo veci porušenia povinnosti, čo vedie k neúčinnosti právomoci Súdneho dvora výlučne rozhodovať vo veci nezmluvnej zodpovednosti voči Únii?

⁽¹⁾ Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

⁽²⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Berlin (Nemecko) 22. októbra 2018 – Sundair GmbH/WV a i.

(Vec C-660/18)

(2019/C 25/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sundair GmbH

Žalovaní: WV, XU, YT, zastúpení XU a ZS

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 7 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 5 ods. 1 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že dotknutým cestujúcim patrí náhrada za zrušenie letu aj vtedy, ak letecký dopravca, ktorý mal prepravu uskutočniť, nedisponuje platnou prevádzkovou licenciou v zmysle článku 2 písm. a) nariadenia č. 261/2004 a chýbajúca platná prevádzková licencia je prinajmenšom jedným z dôvodov zrušenia letu a cestujúci nemali o tejto chýbajúcej prevádzkovej licencií vedomosť?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1.